GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 81.

w Szrodę dnia 8 Października Roku 1800.

z Poznania d. 7. Października.

Wczoray przybył tu J. W. Grewenic Generał-Lieutnant i Inspektor dla odprawienia zwyczayney rewii iesienney z garnizonem tuteyszym.

z Paryża d. 23. Września.

W tym momencie ogłoszono urzędownie podczas dzisieyszey uroczystości:

1) Iż negocyacye pokoiu z Cesarzem znowu się zaczęły na fundamencie podpisanych iuż dnia 28. Lipca w Paryżu zasadow pokoiu. Hrabia Lehrbach wysłanym został do Monachium do tey negocyacyi. 2) Zawieszenie broni zostało przedłużonym. Austryacy oddaią Francuzom w zakład fortece Philipsburg, Ulm i Ingolstadt. 3) Anglia przypuszczoną iest do negocyacyow powszechnego pokoiu, ieżeli zezwoli na zawieszenie broni na morzu. W tym przypadku Luneville ma bydź mieyscem kongressu. 4) Jeżeli Anglia nie zezwoli na te warunki, więc Cesarz podpisze pokoy oddzielny. 5) Nastąpi kampania zimowa, którey ani śniegi, ani lody nieprzeszkodzą, aby nakłonić Cesarza orężem do pokoiu, ieżeliby negocyacye miały bydź zerwane.

Aresztowano tu niektóre osoby, które wsławiły się podczas rewolucyi przesadzonym patryotyzmem. — Rozmaite dywizye woyska otrzymały rozkaz od pierwszego Konsula, aby przysłały do Paryża naypięknieyszych ludzi, końcem wzmocnienia gwardyi konsulowskiey. — Anglicy wylądowali znowu na brzegach hiszpańskich pod Vigo w Galicyi, i opanowali port z francuzkiemi i hiszpańskiemi okrętami. Wiadomość ta nie iest iednak ieszcze urzędową. — Opinia publiczna w Wiedniu oświadcza się głosno przeciw woynie. Policya powiększa ostrożność i liczbę swoich szpiegow. Co noc aresztuią tam wiele ludzi, których wszystkich odsyłaią natychmiast do armii. Austryacy transportuiąc swych rekrutow, przykuwaią ich do wozow. Nasi żołnierze śmieią się na te piękne nowiny, o których im dobrzy Niemcy powiadaią. (Les Defenseurs de la Patrie.)

z Bruxelii d. 25. Września.

Korrespondencya trwa ieszcze między rządem francuzkim i angielſkim, lecz obawiamy ſię, aby zerwaną nie była, ponieważ Anglia rości pretensye, na które pierwszy Konsul zezwolić nie może. Mówią powszechnie, iż Buonaparte żądał znowu od Miniſtrow angielſkich, aby przyſtali pełnomocnikow do Lille lub Bruxelii dla traktowania o pokoy, lecz to żądanie odszuconym zoſtało.

z Zürich d. 18. Września.

Generał naczelnik Macdonald przybył tu z Bern wczoray z całym swoim sztabem generalnym. Jutro zacznie ſię zbliżać armia. Jeżeli przyidzie do kongreſſu pokoiu, armia rezerwowa zoſtanie ſię w Szwaycaryi.

z Turynu d. 4. Wrześ.

Wiadomo ieſt, iż pamiątka odſieczy miaſta Turyniu w roku 1706 była od tego czasu uroczyście obchodzona, iako cud nayświętszey Panny. Ta uroczyſtość niedoznała nigdy przeszkody, lecz ninieyszego roku, ponieważ Francuzi tu znayduią ſię, zdawało ſię, iż należy zakazać odprawianie tę uroczyſtość, bo przypominała Francuzom ich nieszczęśliwe zdarzenie w tym roku. Publiczność, niewidząc żadnych przysposobień do tey uroczyſtości, zaczęła między sobą szemrać, tak dalece, że rząd chcąc zapobiedz niepomyślnym wypadkom, któreby z tey przyczyny wyniknąć mogły, rozkazał, aby ta uroczyſtość była obchodzona, lecz aby iey przedmiotem były modlitwy o pokoy. — Dwa obce regimenta, które były w ſłużbie królewſkiey, rozpuściła kommiſſya rządowa. — Batalion piemontckich ſtrzelcow doſtał rozkaz, aby maszerował częścią do Aſti, częścią do Iwrea, gdzie znowu okazały ſię buntownicze poruszenia. Tuteysza gwardya narodowa urządzoną znowu zoſtała. Ci którzy nie chcą albo nie mogą wykonywać ſłużby woienney, muszą płacić za ſiebie podług ſtanu maiątku.

z Turynu d. 6. Wrześ.

Generał Jourdan pisał liſt do rządu naszego, obowięzuiąc go, aby przytłumił chytrość ludzi rozſiewaiących wieści niespokoyne o powrocie Króla Sardyńſkiego do swych państw, rozszerzaiąc pod tym pozorem pogłoſkę, iakoby nie należało uznawać władzy rządu tymczasowego. Skarzył ſię także na wieści rozrzucone przeciw armii francuzkiey, i przypisuiące iey niedoſtatek żywności. Przechodzą tu uſtawicznie nowe dywizye śpieszące do armii Włoſkiey, część woyſk piemontckich, które iuż są urządzone, złączyła ſię iuż z armią francuzką.

z Monachium d. 21. Wrześ.

Gdy generał Lahorie Cesarzowi oddał Ultimatum francuzkie, Cesarz obrał sobie 24 godzin do namyślenia ſię, lecz po upłynieniu 12 godzin podpisał Ultimatum, przez co uczynił dla ludu oſiarę, za którą go lud błogoſławić będzie. Hrabia Lehrbach uda ſię pod czas 45 dniowego zawieszenia broni do Paryża, dla traktowania z pierwszym konsulem o pokoy zupełny. Główna kwatera generała Moreau przenieſioną będzie do Augszburga, zkąd przenieſiona zapewne zoſtanie do Sztutgardu. Dziś wyiechał Cesarz Jegomość do Wiednia w towarzyſtwie Hrabiego Lehrbach. Wielka część francuzkiey kawaleryi maszeruie do Nekaru z przyczyny niedoſtatku furażu.

z Niemiec d. 27. Wrześ.

Już czuiemy tu skutki przysłaney tu wczoray wiadomości o przedłużeniu zawieszenia broni, i o ustąpieniu armii francuzkiey fortec Ulm, Philipsburga, i Ingostadtu na dowod, iż dwor Wiedeński szczerze pragnie pokoiu. Dziś przyszła iuż wiadomość, iż forteca Ulm iest otwarta. Armia austryacka i francuzka powracaią iuż do swych kwater. Głowna kwatera generała Moreau przeniesiona będzie za kilka dni do Augszburga. Dnia 19. Września wydał generał Moreau do armii następuiącą odezwę:

Żołnierze!

„Rząd francuzki nie zważaiąc na otrzymane przez siebie w Niemczech i w Włoszech korzyści, zezwolił znowu na zawieszenie broni, dla traktowania o pokoy z swymi nieprzyiaciołmi. Traktat podpisany w Paryżu przez Ministra zagranicznych interessow i Hrabiego St. Julien naypewnieyszym iest dowodem iego umiarkowania i życzenia pokoiu. Cesarz wzbraniał się zawsze potwierdzić go, z tym wszystkim po wypowiedzeniu zawieszenia broni proponował nową negocyacyą. Rząd nasz zezwolił i na tę nową negocyacyą. Ale że z całą Europą przekonany iest, że nieprzyiaciele chcą tylko zyskać czas, aby nadgrodzić swą stratę; przeto żąda na zakład ich szczerości niektórych mocnych twierdzow. Pierwszy Konsul ufaiąc waszemu przywiązaniu ku Rzplty, i waszemu męstwu, uważa bliski pokoy iako pewny, ponieważ zlecił wam iego zdobycie. Naywyższy naczelnik rozkazuie, abyænnieysza odezwa, zasady pokoiu podpisane dnia 28. Lipca w Paryżu, i iego list do naczelnika armii nieprzyiacielskiey, ogłoszone były armii francuzkiey. W Nymphenburg. dnia 20. Września.

(dodp.) Moreau.

Oprocz zasadow znanych przyłączony był także następuiący list generała Moreau do Arcy-Xiążęcia Jana:

Mości Panie Generale Naczelniku!

„W tym momencie odbieram odpowiedź rządu na depesze przywiezione przez iego kuryera z Wiednia. Nie mogę lepiey udzielić WaćPanu otrzymanych razem i rozkazow, iak gdy ie tu co do słowa umieszczam:"

„Donieś WaćPan austryackiemu naczelnikowi, iż Cesarz niechce podpisać zasadow pokoiu, i że WaćPan obowiązanym iesteś, odnowić znowu nieprzyiacielskie kroki. Możesz WaćPan iednak podpisać zawieszenie broni na miesiąc ieden, ieżeli będą WaćPanu ustąpione niektóre fortece dla bezpieczeństwa. Jegomość Pan Lehrbach otrzyma niezwłocznie paszport."

„Mości Panie Generale Naczelniku, widzisz WaćPan sam, że chęci pierwszego Konsula wcale są za pokoiem, ponieważ odnowienie nieprzyiacielskich krokow tylko od ratyfikacyi zasadow zależy, i że rozumie, iż nie powinien wystawiać się na niepewność roztrząśnień dyplomatycznych bez odebrania zakładu szczerych chęciow naszych nieprzyiacioł. Dałem zlecenie generałowi La Horie, aby się udał do forpocztow WaćPana, i doniosł mu, iakich żądam fortec dla bezpieczeństwa, o które dopominać się daią nam prawo nowozaszłe okoliczności. Jeżeli warunki iego nie będą przyięte, więc po iu-

trze rowno z wschodem ſłońca. (dnia 20. Września) zaczną ſię nieprzyiacielſkie kroki. Proszę Waszey Arcy-Xiążęcey Mości, abyś przyiął zapewnienie mego szacunku."

Gdy iuż kilka tyſięcy odezwow wydrukowano, i niektóre iuż zaczęto rozdawać, w tym przyszedł rozkaz, aby poprzeſtać druku, ponieważ Cesarz zezwolił na uſtąpienie fortec Philipsburga i Ulm, poczym generał La Horie udał ſię do głowney kwatery auſtryackiey, i podpisał naſtępuiącą umowę względem przedłużenia zawieszenia broni:

„Hrabia Lehrbach, nadzwyczayny miniſter auſtryacki, tudziesz generał Baron Lauer z iedney, a generał La Horie z drugiey ſtrony ułożyli i podpisali, co naſtępuie:

1) Cesarz Jegomość zezwalaiąc na żądanie pierwszego Konsula, i chcąc dać dowod swego uſiłowania w odwroceniu klęſk woyny, pozwala, aby fortece Ulm, Philipsburg i Ingolstadt oddane były iako zakład iego chęci, pod rozrządzenie armii francuzkiey.

2) Garnizony tych fortec wymaszeruią z nich wolno z tym wszyſtkim, co do nich należy, i udadzą ſię do armii w Niemczech.

3) Naypoźniey w przeciągu 10. dni wyidą te garnizony z amunicyą wszelkiego gatunku. Armia francuzka doſtarczy im potrzebnych wozow, i naykrócey w przeciągu 5. dni oddana będzie woyſku francuzkiemu do dyspozycyi iedna z głownych bram w tychże fortecach.

4) Żywność i amunicya, kaſſa woienna i artylerya, oprocz tey iednak, która do Rzeszy należy, wyprowadzone będą z fortec.

5) Przez osobną umowę naſtąpi iak nayprędzey dalsze urządzenie względem potrzebnych zaprzęgow, opuszczenia fortec, oraz względem utrzymywania i odeſłania chorych, ktorzy razem z garnizonem nie mogą wyiść.

6) Na mocy tych warunkow naſtąpi między armią Cesarza Jegomości i iego sprzymierzeńcow i między armią reńſką francuzkiey Rzplty przedłużenie zawieszenia broni na 45. dni, do których począwszy od dnia iutrzeyszego rachować należy 15. dni wypowiedzenia nieprzyiacielſkich krokow, ieżeliby do nich przyiść miało.

7) Naczelnik francuzki armii reńſkiey obowiązuie ſię ſtarać natychmiaſt o wſtrzymanie nieprzyiacielſkich krokow w armii francuzkiey w Włoszech.

8) Francuzka armia reńſka cofnie ſię i rozłoży ſię po obydwoch brzegach rzeki Ilſeru, a armia auſtryacka w Niemczech zoſtanie ſię na obydwuch brzegach Innu, to ieſt: każda armia odległa będzie 3000 sążni od rzekow lub mieysc linii demarkacyiney.

9) Warunki umowy dnia 15. Lipca dopełnione będą w wszyſtkich tych punktach, które ſię nie sprzeciwiaią nowey umowie.

10) Ninieysza umowa rozeſłana będzie iak nayprędzey przez kuryerow do kommendantow obuſtronnych armiow w Niemczech i w Włoszech nietylko dla wſtrzymania natychmiaſt krokow nieprzyiacielſkich, lecz także do należytego dopełnienia tego zawieszenia broni w terminie, który ieſt potrzebnym dla odległości.

11) Do ułożenia osobnych środkow dopełnienia artykuł. w tych wyznaczeni będą deputowani przez obuſtronnych naczelnikow ar-

mii. W Hohenlenden dnia 20. Września.

(podp.) Hrabia Lehrbach.
Baron Lauer.
Generał Brygardy La Horie.

z Wiednia d. 27. Wrześ.

(z gazety nadworney.)

Cesarz Jegomość powrocił z swey armii w Niemczech do swey ſtolicy Wiednia, ponieważ między armią cesarſką i francuzką podpisane zoſtało zawieszenie broni na 45 dni, i negocyacye pokoiu z Francyą rozpoczęte zoſtały.

Gdy iednak wypadek negocyacyow zawsze niepewnym bywa, i tylko ſłuszny pokoy przyiętym bydź może, przeto należy napomnieć wszyſtkich wiernych poddanych, i wezwać, aby w tym wszyſtkim, co do obrony oyczyzny i otrzymania przyzwoitego pokoiu potrzebnym ieſt, niezmnieyszali swey gorliwości, owszem aby ią podwoili, końcem doyścia do zamierzonego celu, i ziednania całey monarchii spokoyności, pokoiu i wszyſtkich z niego wypływaiących szczęśliwosci.

z Brynny d. 27. Wrześ.

Znaczny korpus woyſka wyſłany przez Baszę Belgradzkiego spotkał ſię pod Borees z iednym korpusem Basmana Oglu, na który natychmiaſt uderzył, z wielką ſtratą w zabitych, ranionych i niewolnikach odparł, i mieysce Borees obsadził. Ten szczęśliwy początek wzbudził powszechną radość w Belgradzie, a Basza tamteyszy chcąc korzyſtać z swego zwycięſtwa krząta ſię czynnie około przysposobienia znacznych ſkładow żywności, i uzbroienia wkrotce swey dywizyi woyſka maiącey ſię ſkładać z 15,000 ludzi. Basza Zophii wymaszerował iuż z częścią swego woyſka przeciw Basmanowi Oglu. Gdy także inni Baszowie rowną okazuią gorliwość i czynność w przywroceniu powszechney spokoyności, przeto wkrotce zapewne będziemy w ſtanie udzielenia naszym czytelnikom ważnych wiadomości z tamteyszey okolicy. Słychać znowu, iż wyrok wydany przeciw Basmanowi Oglu odmieniony zoſtał w ten sposob, że mu w prawdzie darowano życie, lecz ścieśniono iego possessye, z których większa część doſtać ſię ma innym Baszom, lecz aby to przyprowadzić do ſkutku, potrzeba wprzod zawoiować iego kray.

z Lwowa d. 3. Września.

Podług donieſień z Brod i okolic graniczących, woyſka roſſyiſkie, które ſtały na naszych granicach, opuściły swoy oboz, i pomaszerowały w głąb rozmaitych prowincyow Roſſyi.

z Londynu d. 19. Wrześ.

Stan nínieyszych negocyacyow (mowi kuryer Londyńſki) wyſtawia kilka epok. W pierwszey rządy francuzki i angielſki ſtarały ſię poznać swoią chęć. W drugiey Anglia żądała oddania Malty i Alexandryi. Gdy te propozycye Francya odrzuciła, Anglia żądała oddania Malty Królowi neapolitańſkiemu, i opuszczenia Egiptu. Francya zaś z swoiey ſtrony żądała zawieszenia broni na morzu. Anglia porownywaiąc rożnicę ſtanu Auſtryi i Francyi z rożnicą ſtanu Francyi i Anglii, zezwoliła na zawieszenie broni pod oſtrzeżeniem tych samych prawideł, które są umieszczone w umowie z Auſtryą; lecz dopominała ſię razem od rządu francu-

zkiego, aby toż zawieszenie rościągało się do Egiptu i Malty.

Gdy generał Abercrombie powracał z Malty do Minorki, płynąc około Sycylii z 6000 woyska, Król neapolitański kazał go prosić usilnie, aby wylądował w Neapolu, gdzie były wybuchły nowe rozruchy; lecz Abercrombie niechciał uczynić tego, ponieważ nie miał stosownych do tego rozkazow.

z Londynu d. 19. Wrześ.

Wczoray zgromadził się powtornie gabinet, końcem roztrząśnienia ostatnich depeszow francuzkich. Słychać, że Buonaparte podał tak wielkie warunki, że nie mogą bydź przyięte. Mowią więc, że wszelkie podobieństwo do rozpoczęcia negocyacyi zniknęło. Ministrowie nie odesłali ieszcze swego Ultimatum, lecz odesłanie to nastąpić ma iutro albo w Niedzielę.

Rozruchy wynikłe z drogości żywności dnia 15. nie zostały ieszcze zaspokoione, i mimo wszelkie sposoby użyte do zapobieżenia im, zachodzą iednak osobliwie wieczor rożne niespokoyności. — Rząd postanowił pod czas rady gabinetowey dnia 17., chwycić się surowych środkow, i mowią, że Xiąże Portland udał się do Weymouth, aby był obecnym radzie gabinetowey, ktorey przedmiot będzie temu celowi poświęcony. Oczekuiemy odezwy, ktora ogłosi, iż przeszkody czynione dowożeniu zboża na rynek, uważane będą, iako głowne zbrodnie. Spodziewać się więc należy, że z powodu surowych i przyzwoitych środkow nie nastąpi żadna dalsza zdrożność i rozruchy. W mnieyszych miastach okazuią się także niektóre znaki niespokoyności. W Birmingham i Nottingham przywrocono iednak zupełną spokoyność.

Konsyliarze dziękowali Lord-Maiorowi za mądre postępowanie sobie w czasie rozruchow. Woyska miały ostre ładunki, lecz do tych czas nie strzelały. Gdy dnia 17. pewien młody człowiek w tłumie zbiegłego ludu z Lord-Maiora wyśmiewał się i szydził, Lord-Maior wdarł się między tłum, schwycił sam owego człowieka, i kazał go zaprowadzić do więzienia. Nadgroda za odkrycie autora poprzybiianych kartek powiększoną została od 100 do 500 funtow szterlingow. Pan Weawer, przed którego domem pospolstwo się zgromadziło, kazał przedać między ubogich za lichą bardzo cenę masło, ser i cały skład żywności. On i Pan Busby odmienili zaraz swoie mieszkania. Bank, magazyn i dom kompanii Indyiskiey strzeżone były bardzo pod czas tych rozruchow. Także w Harwich i w innych mieyscach wszczęły się podobne rozruchy. W Banburg, w Hrabstwie Oxford, przywrocono spokoyność przez wysłany tam regiment dragonow, a w Oxford zapobieżono rozruchom, przez ustanowienie mnieyszey ceny. Do Avebek zawinęło 20 okrętow zboża.

Jeżeliby zaś dziś wieczor miały się iakie wszcząć rozruchy, przeto woysko dostało rozkaz, aby strzelało na burzycielow spokoyności. Niektórzy mniemaią, że pod pozorem drogości żywności ukryte są inne haniebne zamiary ukłowane przez nieprzyiaciol Anglii.

Podług listow z Lizbony dnia 3. Września Sir Balph Abercrombie spodziewany był wkrótce w Portugalii. Jego armia miała wylądować w Algarbii, i iak mowią, pomaszerować do Kadix. Także ma popłynąć do Portugalii znaczny korpus woyska pod kommendą Hrabiego Moira.

General Pichegrü popłynął z Anglii na ląd, dla dopełnienia niektórych interessow wspolnie z Panem Wikham.

Rozmaite Wiadomości.

W Wezel zapewniaią, iż niektóre woyfka z Prufkiey armii demarkacyiney maią zbliżyć fię do Renu. — Horoba epidemiczna grasuie ieszcze w Kadix, gdzie do 2. Września około 2500 ludzi ftało fię ofiarą iey. W iednym dniu umarło 187 ludzi. Ludny niegdyś Kadix, ieft teraz bardzo pufty, ponieważ wiele ludzi oddała fię z miafta. — W Medyolanie zdarzaią fię liczne zaboyftwa. Między innymi raniono wśrod dnia na ulicy francuzkiego generał-adiutanta Hektora puginałem. — Słychać, iż dwa angielfkie regimenta ucierpiały bardzo wiele na wyspie Malcie przez wysadzone miny. — Podług donieſień z Pragi okoliczności zdrowia Arcy-Xiążęcia Karola nie są bardzo pocieszaiące. — W Włoszech panuie wielki niedoftatek żywności, a w Czechach zakazano wywozu zboża, z przyczyny nieurodzaiow. — Generał Augereau zawiera z wszyftkiemi ftanami niemieckiemi osobne traktaty pokoiu i przyiaźni. Woyfka francuzkie opuściły Xięftwo Heffenhomburg, gdyż zoftało ogłoszonym iako neutralne, dla tego, że Landgraf nieprzyftawił żadnego kontyngensu do armii Rzeszy, nie przyimował emigrantow, i nie zbroił ludu przeciw Francyi. — Oprocz generała Masseny odwołał rząd francuzki od armii Włofkiey 6 generałow dywizyi, 22 generałow brygardy, i 12 generał-adiutantow. — Król neapolitańfki uftąpił Papieżowi Ponte-Corvo, i ma uftąpić ieszcze Beneventu. Ten Monarcha zaciąga iak nayprędzey 60,000 woyfka w całym kraiu. W Gaiecie spodziewany ieft korpus z 12,000 Anglikow z Minorki, a w Ankonie dywizya z 3000 Mofkalow przeznaczonych do Neapolu. — Dnia 13. poiedynkowały fię w Paryżu wśrod dnia na ulicy dwie publiczne niewiafty wielkiemi nożami z taką zaciętością, iż obydwie śmiertelnie raniły fię, iedna z nich otrzymała 11 ran a druga trzy.

Citatio edictalis. Fryderyk Wilchelm z Bożey łafki Krol Prufki. Wiadomo czyniemy, iż Urodzony Paweł Wąsowicz, do ktorego spadku zaftawney poffeffyi u sukceffkorow Gieżyńfki znayduiąca fię część Sarnowa przynależy, dnia 12. Novembris 1766 tamże w Sarnowie w Siewierfkim fteriliter i bez uczynienia teftamentu umarł, a w Rędzinach pochowanym ieft. Ale że fię zawsze spodziewać można, że tegoż sukceffkorowie chociaż nieznani ieszcze fię znayduią, przeto sukceffkorow Pawła Wąsowicza ninieyszym pismem publicznie zapozywamy, aby fię na terminie dnia 12. Stycznia 1801 rano przed konsyliarzem Schede osobiscie lub przez plenipotentow, dla czego niemaiąc znayiomości tuteyszych Juftyc kommiffarzow, iako to: kryminalratow Gryma, Skrzętwę, Lukasa, Brekera, Mondro i Rozdaytzera, także Dirszlaga, Juftyc kommiffarza Barnsdorffa, kryminal affeffora Kintzla, Juftyc kommiffarza Nowaga, i Juftyc rata Tittel proponuiemy, ftawili, i tamże za sukceffkorow zmarłego Pawła Wąsowicza należycie legitymowali fię, w nieftawieniu fię zaś z pretensyami ciż sukceffkorowie uchyleni lub ieżeli nikt nieftanie, taż sukceffya fifkusowi przysądzona będzie. Do czego fię wszyscy nie znani sukceffkorowie tegoż Pawła Wąsowicza ftosować maią. Dan w Regencyi Kalifkiey dnia 10. Marca roku 1800.

Do zadzierzawienia. Na terminie dnia 13. Novembris h. a. ma bydź dochod mostu na Warcie Rzece przy Wronkach leżącego, na rok ieden przez licitacyą więcey dającemu, za przyzwoitą oraz kaucyą, iawnie przed sądem patrymonialnym w izbie sądowey w Wronkach przed południem o 11. godzinie zadzierzawiony. Chęć dzierzawienia maiącym, czyni się tym obwieszczeniem wiadomo, iżby się do P. Piweckiego w Noweywsi blisko Wronek mieszkaiącego zgłosili, od ktorego o stosownych w tey mierze warunkach dowiedzieć się mogą.

List gończy. Dzisieyszey nocy wyłamał się z więzienia tuteyszego i uszedł wsadzony o kradzież Roch Skalecki, mieszkaiący przedtym na gościńcu w Gnieźnie. Ten zbiegły ma około 22 lat, 6 calow wzrostu, hibitney postaci, wesoł go wzroku, ma czarne oczy i podobneż okrągłe strzyżone włosy wiszące około głowy; nosi stary popielaty sukienny surdut z białemi guzikami, pstrą kartunową kamzelkę, szare sukienne spodnie, czarne boty, z siwem barankiem czapkę i czarny halsztuk, mowi tylko po polsku. Doprasza się więc wszystkich respective woyskowych i cywilnych zwierzchności niniejszym aby tegoż Skaleckiego, gdyby się dał widzieć, natychmiast aresztować i za powroceniem unkosztow tutey transportować kazały. W Pyzdrach dnia 24. Septembra roku 1800.

Burmistrz i sąd.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.